

zásadu nelze aplikovati na rukojemský závazek, protože obecnoprávní pravidlo vyžaduje k platnosti takového závazku písemné formy, která by byla podle názoru dovolatelova zachována podpisem nové směnky, ne však ústní dohodou o účinnosti staré směnky. Z uvedené právní zásady vyplývá, že tato dohoda má i v tomto směru tentýž právní účinek jako vystavení nové směnky — převzetí nového směnečného závazku — a jest lhostejné, zda jde o směnečné krytí rukojemského nebo přímého dluhu a zda jest sám směnečný závazek rukojemským závazkem.

Čís. 15476.

Nomozno počať zemedelské vyrovnacie pokračovanie, ak pôvodní dlžníci spolu s pristúpivšími solidárnymi dlžníkmi ponúkli spoločne minimálnu kvótu. Veriteľ má právo požadovať od každého dlžníka — vynímajúc nerozvedených manželov (§ 13 vl. nar. č. 76/1936 Sb. z. a n.) — úplnú minimálnu kvótu až do zaplattenia celej pohľadávky.*)

(Rozh. zo 7. októbra 1936, R III 618/36.)

Rekurzný súd usnesenie súdu prvej stolice zmenil a návrh na počatie zemedelského vyrovnacieho pokračovania zamietol. Dôvody: Navrhovatelia I.—V., z ktorých len I. a II. sú nerozvedení manželia, ponúkli svojim veriteľom minimálnu kvótu podľa § 6 (2) č. 1 vl. nar. č. 76/1936 Sb. z. a n., pri čom v návrhu uviedli, že III., IV. a V. navrhovatelia prevzali dlžoby I. a II. navrhovateľov, z čoho plynie, že za tieto dlžoby ručia spolu s nimi solidárne. Podľa § 21 vyr. por., ktorý je pozmenený §om 13 vl. nar. č. 76/1936 Sb. z. a n. len dotyčne nerozvedených manželov, má veriteľ pri solidárnych dlžníkoch právo požadovať od každého dlžníka úplnú minimálnu kvótu až do zaplattenia celej pohľadávky (Úr. sb. č. 1290). Dlžníci ponúkli však všetkým veriteľom len minimálnu kvótu spoločne. Nebolo preto podľa § 4 č. 5 vyr. por. a § 6, odst. 2 vl. nar. č. 76/1936 Sb. z. a n. počatie zemedelského vyrovnacieho pokračovania prípustné. Pretože nejde o formálnu vadu vyrovnacieho návrhu, lež o jeho nezákonný obsah, bolo treba rekursu veriteľa vyhovieť a zmenou napadnutého usnesenia návrh zamietnuť, bez vrátenia k oprave podľa § 3, odst. 2 vyr. por.

Najvyšší súd rekurs navrhovateľov zamietol.

Dôvody:

Napadené usnesení rekursního soudu odpovídá stavu věci i zákonu.

Správným jest právní stanovisko rekursního soudu, že navrhovatele jest pokládati za solidární dlužníky, neboť z jejich návrhu na zahájení zemědělského vyrovnacího řízení je patrné, že navrhovatelé III. až V. převzali dluhy svých rodičů — navrhovatelů I. a II. Ručí tedy jednotlivý

*) Srov. Úr. sb. č. 1290, Sb. n. s. č. 11825.

navrhovatel III.—V. s o l i d á r n ě se svými rodiči — původními dlužníky — do výše převzatých dluhů. Za tohoto stavu věci je s hlediska § 21 vyr. ř. bez významu okolnost namítaná v rekursu, že v konkrétním případě jde jen o »jeden majetek«.

Poněvadž obsah návrhu rekurentů není v souhlase se zákonem, rekursní soud bez porušení právních pravidel změnil usnesení soudu první stolice a zamítl k rekursu věřitele návrh na zahájení zemědělského vyrovnacího řízení v celém rozsahu.

Čís. 15477.

Účin zastavení pohledávky.

Tím, že někdo dal svoji pohledávku do zástavy, nezaniklo jeho žalobní právo; zástavce může žalovati dlužníka o složení zastavené pohledávky na soudě.

(Rozh. ze dne 8. října 1936, Rv I 95/35.)

Žalobkyně dala do zástavy k zajištění svého dluhu u společenstva (peněžního ústavu) žalobou vymáhanou pohledávku žádajíc, by tato pohledávka byla složena žalovanými podle § 1425 obč. zák. na soudě. Proti žalobě namítli žalovaní též, že žalobkyně tím, že pohledávku zastavila, pozbyla práva ji žalobou vymáhati. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem v otázce, o níž tu jde, z těchto

d ů v o d ů:

Žalobkyně nepostoupila zažalovanou pohledávku shora uvedenému společenstvu, nýbrž zastavila ji pouze k zajištění zápůjčky jí poskytnuté. To však nemá v zápětí zánik dispozičního práva žalobkyně se zastavenou pohledávkou, nanejvýš jejího žalobního práva, jenž nemůže žalovati o zaplacení, nýbrž toliko o složení na soudě. Právní názor žalovaných, že žalobní právo žalobkynino vůbec zaniklo, jest proto mylný. Žalobkyně se zcela správně domáhá jen složení sporné částky na soudě a nelze jí upříti oprávnění tak činiti. Tento žalobní nárok není vyloučen ani tím, že se doposud ani žalobkyně, ani nadzástavní věřitelka neprohlásily ochotnými vystaviti žalovaným výmaznou kvitanci.

Čís. 15478.

Nárok na výživné, splatné již p ř e d prohlášením konkursu o jmění osoby povinné k výživě přímo ze zákona, jest uplatňovati v konkursu jako konkursní pohledávku.